

Dia 1

IJs, wanneer durf je op het ijs naar de overkant?

Als anderen er ook op gaan.

Als het ijs dik genoeg is.

Maar ik durf niet.

Ik ben veel zwaarder.

Ik heb iemand er doorheen zien zakken.

Geloof in dit beeld....

Durf = geloof.

Geloof dat je er niet doorheen zakt. Dat je aan de overkant komt.

Als anderen je voor gaan, helpt dat.

Belangrijker dan je te concentreren op je durf (al dan niet) is je te richten op de dikte van het ijs.

Geloof = overtuigd zijn of worden van Christus.

Geloven is moeilijk.

Mensen haken af.

Er zijn zoveel geloven.

Belofte: door ons op Christus te richten, durf ontwikkelen om het ijs op te gaan, en mee te doen aan de stedentocht die altijd doorgaat: onderweg naar net nieuwe Jeruzalem. Zelf meedoen en anderen vertrouwen geven dat het ijs dik genoeg is ook voor hen.

Dia 2

Waar geloof.

Nare associaties.

Opdringen. Dit moet je geloven! Geen vrijheid.

Betweterigheid. Veroordelen van anderen.

Dia 3

Twee aspecten.

Wat je gelooft: is de inhoud waar?

Is het ijs dik genoeg?

Hoe je gelooft: is je geloof echt?

Trek je je schaatsen aan? (of praat je er alleen maar over? Ben je een commentator aan de zijlijn)

Verschuiving van waar geloof als inhoud (zondag 7) naar waar geloof als echt, authentiek geloof.

Christelijk geloof, in de gereformeerde traditie, is een balans, samenspel tussen:

De inhoud van je geloof, en de manier waarop je zelf gelooft.

Het geloof waarmee je gelooft (je –on- zekerheid) is verbonden met de het geloof dat je gelooft: Christus naast je en in jouw plaats. De dikte van het ijs geeft durf.

Dia 4

Als het om Christus draait, dan kan er ook geen sprake zijn van opdringen van geloof aan anderen. Van dwang en onverdraagzaamheid. Want de kern is in dit christelijke geloof, in de Reformatie, sola gratia. Geen eisen vooraf. Geen onderscheid tussen mensen. Allen schepsel. Allen doel gemist. Allen alleen door Christus terug bij God. Niet door je prestaties, je citoscore, je DNA, je morele status, je intellect. Genade. Christus. hij draagt je. Zie je hoe uitnodigend dit is. Je hoeft er niet bij opgevoed te zijn.

Dia 5

Geloof, durf = terugvallen op zijn woorden, beloften, op deze persoon.

Christelijk geloof is diep relationeel.

Fundamenteel anders dan:

“Als het bij mij past, dan klopt het”. “Ik geloof wat goed voelt. Ik zoek mijn eigen weg.” Waarom geloof je dat? Nou ja, het voelt gewoon zo. Dat kan ik ook niet beredeneren, maar het voelt goed.

Het christelijk geloof leeft vanuit de ontmoeting: je hebt een stem gehoord. Die je aanspreekt. Die je oproept, die je wakker maakt, die je je om laat keren, die je hoop geeft. Je hebt Christus leren kennen.

We lazen Hebr 1: 1-3.

Er zit iets ongrijpbaars in geloof. Het gaat om onzichtbare dimensies. Het is geheimzinnig. Er wordt veel beloofd terwijl er nog weinig van te zien is.

Je leest in Genesis hoe de wereld door Gods woord is geordend.

Zonder dat woord is de wereld chaotisch.

Je ontdekt een diepere dimensie, de sprekende God die jou aanspreekt en je raakt.

Deze sprekende God krijgt gezicht in Christus.

En zo groeit er hoop: al zie je er nog niks van, zijn belofte, zijn woorden heb je. Zo hou je vol.

Christelijk geloof is samen geloven: met Christus. met God die je aanspreekt, die je verbindt aan hem. Het ijs is dik genoeg. En zelfs als ik door de enkels van mijn geloof zak, draagt hij me.

Dia 6

Geloven doe je samen: ook met elkaar.

“ik heb geen kerk nodig om te geloven”. Ik wel. Ik herken de teleurstelling van een tegenvallende kerk, van een opdringerige kerk. Maar ik wil niet zo eenzaam mijn weg zoeken. Ik laat me aansteken door mensen die het ijs zijn opgegaan. Die de wedstrijd voor mij geschaatst hebben. Of ik trek zelf de stoute schoenen van mijn geloof aan in de hoop anderen te stimuleren.

Getuigen uit het Oude Testament en vandaag.

Hebr 11. geen geloofshelden, maar gelovigen, die zich vasthielden aan de kracht van de beloften, van Christus.

Hebr 12: menigte geloofsgetuigen. Ze omringen ons. Juichen ons toe.

“Niet alleen anderen maar ook mij is het geschonken”. Dat is een kring die uitnodigt: ook aan jou, net als aan ons. Jij hoort er bij.

Geloven doe je samen.

Je kunt het in een individualistische tijd ook omkeren: het is niet alleen iets voor mij persoonlijk, maar ook voor anderen.

Ook naar buiten de kerk: niet alleen voor ons, ook voor anderen!

Samen vieren. Terug bij Christus. samen bij Christus. Zo stimuleren we elkaar.

Zo steken we anderen aan met onze koorts.

Moeilijk? Blijf zoeken, in de bijbel Christus ontmoeten. Vraag anderen hoe zij het volhouden.

Vertel anderen wat jij van Christus hebt meegemaakt.

Dia 7

Zo blijf je in de race. Neem je kruis op je. Je medaille ligt klaar.

We zien nog maar een glimp van de finish, de hemelse finish.

Maar ik hoor de klokken al luiden.